

Η Μάχη του Μαραθώνα

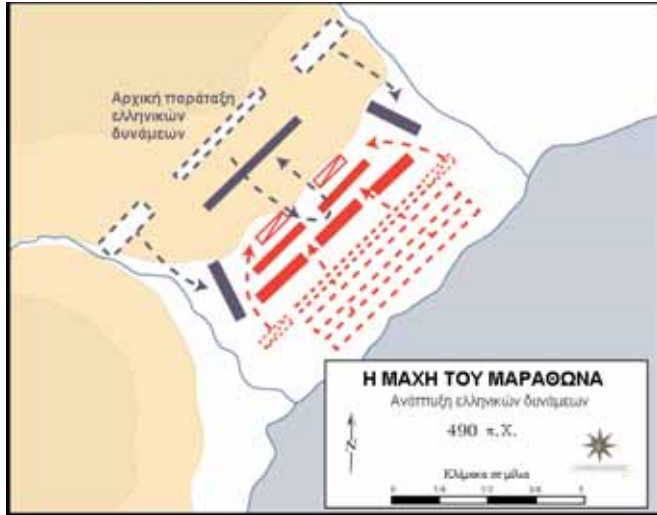
«Η ζωή είναι μία μάχη της μνήμης με τη λήθη» είπε κάποτε ο Μίλαν Κούντερα. Σήμερα, τασσόμαστε με την πλευρά της μνήμης. Και 2.500 χιλιάδες χρόνια μετά την Μάχη του Μαραθώνα θυμόμαστε και αποτιούμε φόρο τιμής στους 192 Έλληνες πολεμιστές που (όπως αναφέρει ο Ηρόδοτος) χάθηκαν στον αγώνα για την ελευθερία. Θυμόμαστε και τιμούμε τους 10.000 Αθηναίους και 1.000 Πλαταιείς πολεμιστές που ύψωσαν το ανάστημά τους και τα όπλα τους κόντρα στον Δαρείο και την τεράστια τότε περσική αυτοκρατορία και κράτησαν ελεύθερη την Ελλάδα. Κράτησαν την Ευρώπη μακριά από τα κατακτητικά σχέδια των Περσών κι έδειξαν στον κόσμο πως η θέληση για ελευθερία υπερνικά κάθε δυσκολία, όσο μεγάλη κι αν είναι.

Ο Βρασίδης Καραλής στην ομιλία του στο Sydney University (βλ. στη σελ. 21 το κείμενο της Bella Prapadouroulou Dobrowolska) την Κυριακή χαρακτήρισε την Μάχη του Μαραθώνα ως πρώτη νίκη της Δημοκρατίας που βρισκόταν τότε στα σπάργανα.

Στην «Γέννηση της τραγωδίας» ο Γερμανός φιλόσοφος Φρίντριχ Νίτσε αναρωτιέται πως μπόρεσαν οι Αθηναίοι της εποχής του Περικλή να φτάσουν στο μέγιστο πνευματικό κάλλος που όλοι γνωρίζουμε και συμπεραίνει πως αυτό έγινε γιατί προηγήθηκαν οι Μηδικοί πόλεμοι. Μετά την φρίκη ήλθε το όνειρο. Από αυτήν την άποψη ο ελληνικός πολιτισμός κι ο κόσμος ολόκληρος χρωστούν πολλά στους Πέρσες. Όπως χρωστάει κι η Δημοκρατία στην Αθήνα και στην Μάχη του Μαραθώνα. Όπως χρωστάει κι η Ελλάδα στον Δαρείο, αφού η απειλή του συνένωσε τους Έλληνες (χαρακτηριστική ήταν η έκκληση του απεσταλμένου των Αθηναίων στη

ΚοσμοΠΟΛΙΤΙΚΑ

Του Παναγιώτη Νικολάου

Σπάρτη, του περίφημου Φειδιππίδη, ο οποίος έκανε λόγο για απειλή κατά της Ελλάδας). Το χαρμόσυνο νέο «νενικήκαμεν», είτε το είπε ο Φειδιππίδης είτε κάποιος άλλος, σκέπασε ολόκληρο τον ελληνικό ουρανό και σηματοδότησε την ασίγηστη επιθυμία του Έλληνα να ζήσει ελεύθερος ανά τους αιώνες.

Στον Μαραθώνα συγκρούστηκαν δύο διαφορετικοί κόσμοι. Στην Μάχη του Μαραθώνα δεν νίκησαν απλά οι Αθηναίοι κι οι Πλαταιείς, αλλά η ισονομία, η δημοκρατία, η ελευθερία, η θέληση του Έλληνα (και κάθε ελεύθερα σκεπτόμενου) να ζήσει, να δημιουργήσει και να πεθάνει ελεύθερος. Για αυτό και παραμένει στις

μνήμες μας παρά τα 2.5000 χρόνια που πέρασαν. Και μετά από άλλα 2.500 χρόνια κάποιος άλλος θα είναι στη θέση μας και θα την τιμούν.

Αν είχαν νικήσει οι Πέρσες

Η Βιρμανία (σημερινή Μιανμάρ) είναι μακριά από τον Μαραθώνα. Έτσι, περίπου 20 αιώνες μετά την Μάχη του Μαραθώνα, το 1599, ο βασιλιάς της Βιρμανίας Νανταμαγιν έβθανε από τα γέλια όταν ένας Ιταλός έμπορος τον πληροφόρησε ότι η Βενετία ήταν δημοκρατία και δεν είχε βασιλιά! Αν οι Πέρσες είχαν νικήσει στη Μάχη του Μαραθώνα ο Βιρμανός βασιλιάς δεν θα είχε πεθάνει καθώς η δημοκρατία θα είχε θαφτεί

στις στάχτες της μάχης μαζί με τους Αθηναίους. Κι η Βενετία (κι όχι μόνο) θα ήταν σαν την Βιρμανία...

Νίκη του Ερντογάν

Ο Ερντογάν νίκησε τον Κεμάλ. Αυτό είναι το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος που διενεργήθηκε την Κυριακή στην Τουρκία (βλ. σελ. 15). Ο Τούρκος πρωθυπουργός πέτυχε σημαντική νίκη εξασφαλίζοντας την συμπαράσταση των Τούρκων πολιτών στις μεταρρυθμίσεις που θέλει να φέρει.

Η Τουρκία είναι παραδοσιακά στρατοκρατούμενη χώρα, όμως οι αλλαγές που προωθεί ο Ερντογάν κινούνται στο πλαίσιο της απαγκίστρωσης του κράτους από τον στρατό. Είναι μία εξέλιξη που σηματοδοτεί τον εξευρωπαϊσμό της Τουρκίας και χαροποιεί την Αθήνα που θέλει να δει την γειτονική της χώρα να απεξαρτάται από τις αγκιλώσεις του παρελθόντος. Ας ελπίσουμε η 12η Σεπτεμβρίου να είναι η απαρχή για σημαντικά βήματα στην ευρωπαϊκή προοπτική της Τουρκίας, τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των κανόνων καλής γειτονίας. Με το καλό να βρεθεί λύση και στο Κυπριακό.

Παπούτσι

Παπούτσι, λέει, πέταξε διαδηλωτής κατά του πρωθυπουργού Γιώργου Παπανδρέου το Σάββατο στη Θεσσαλονίκη. Αλλάξαν οι εποχές. Κάποτε θα του πέταγαν ντομάτες κι αυγά, αλλά με τέτοια ακρίβεια ούτε να το σκεφτεί κανείς. Αφήστε που εμμέσως ο διαδηλωτής υπονόησε ότι ο πρωθυπουργός πήγε την Ελλάδα... Ξυπόλητη στα αγκάθια του ΔΝΤ. Πάντως, το φαινόμενο είναι ξενόφερτο και σημειώθηκε για πρώτη φορά στο Ιράκ κατά του Τζορτζ Μπους. Να που άφησε και κάτι πίσω του ο πρώην Αμερικανός πρόεδρος.

Η άχρηστη πληροφορία της ημέρας

Ορισμένα λιοντάρια ζευγαρώνουν πάνω από 50 φορές την ημέρα.

Η Σοφία Κώτση (Sophie Cotsis) είναι το νέο πρόσωπο στην πολιτική σκηνή της ΝΝΟ. Πρόκειται για μία νέα Ελληνίδα δεύτερης γενιάς που αντικατέστησε στην Άνω Βουλή (Upper House) της ΝΝΟ τον Τζον Ντέλα Μπόσκα, ο οποίος παραιτήθηκε τον περασμένο Ιούλιο. Με την μυτιλινακής καταγωγής πολιτικό συναντηθήκαμε και συζητήσαμε ώστε να μάθουμε ποια είναι η συμπαρόικος που έκανε την είσοδό της πρόσφατα στην πολιτική σκηνή και τις αυστραλιανές εφημερίδες αιχμής. Είχαμε την χαρά να συνομιλήσουμε αρκετά μαζί της, στην προσπάθεια να την γνωρίσουμε περισσότερο σαν άνθρωπο και λιγότερο σαν πολιτική προσωπικότητα. Την Παρασκευή θα δημοσιεύσουμε ολόκληρη την συνέντευξη, η οποία είναι η πρώτη για εφημερίδα από τότε που ορκίστηκε.

Θα αναφέρουμε σήμερα μερικά άγνωστα πράγματα για τη 37χρονη ελληνικής καταγωγής πολιτικό.

Η Σοφία Κώτση, λοιπόν, διαδέχεται τον κ. Ντέλα Μπόσκα στα μισά της οχτάχρονης θητείας του κι η εκλογή της έγινε στις 7 Σεπτεμβρίου. Ορκίστηκε την Παρασκευή 10 Σεπτεμβρίου, αλλά ουσιαστικά η θητεία της θα ξεκινήσει στις 21 Σεπτεμβρίου, στην πρώτη συνεδρίαση του Σώματος. Δραστηριοποιείται με τα κοινά από το 1993 κι έχει πλούσια εμπειρία από ένα ευρύ φάσμα της πολιτικής δραστηριότητας. Εκτός των άλλων υπήρξε και σύμβουλος του πρώην υπουργού μεταφορών της ΝΝΟ, Μάικλ Κώστα.

Μια σύντομη γνωριμία με την Σοφία Κώτση

Γεννήθηκε στο Canterbury από Μυτιληνιούς γονείς που γνωρίστηκαν στο Σίδνεϊ. Έχει έναν μικρότερο αδελφό που διαμένει στο Λονδίνο και στον ελεύθερο χρόνο του ερευνά ελληνικά μνημεία σε χώρες όπως η Τυνησία, η Λιβύη, η Ιταλία κ.α. Στο σχολείο συνήθιζε να λέει με τους φίλους της πως «όταν υπάρχει θέληση υπάρχει πάντα λύση» κι είναι μία φράση που την χαρακτηρίζει. Της αρέσουν όλα τα φαγητά μα περισσότερο το ψητό αρνί. Της αρέσει να ακούει αυστραλιανή pop μουσική και ντόπιους καλλιτέχνες. «Είναι σημαντικό να υποστηρίζουμε τα ντόπια ταλέντα», μας λέει και προσθέτει πως αγαπημένο της συγκρότημα είναι οι Midnight Oil. Σαν καλύτερο βιβλίο ξεχωρίζει το «A Fortunate Life» που διάβασε πριν από είκοσι χρόνια, ενώ με τον αθλητισμό δεν έχει και πολύ καλές σχέσεις τελευταία - «εξαιτίας των παιδιών και της δουλειάς», μας εξηγεί. Στο σχολείο έπαιζε μπάσκετ και στο NRL υποστηρίζει την ομάδα του Σαιντ Τζορτζ. Απέφυγε με ντρίμπλα να απαντήσει ποιον πολιτικό θεωρεί πιο σημαντικό - «είναι πολλοί» μας είπε - κι ονειρεύεται έναν κόσμο «με σταθερότητα, δημιουργία εργασιών, ανάπτυξη και καλύτερη ποιότητα ζωής, υγείας κι εκπαίδευσης». Θεωρεί την φτώχεια ως το μεγαλύτερο πρόβλημα του σύγχρονου κό-

μου και τονίζει: «Αν λύσουμε το πρόβλημα της φτώχειας στον πλανήτη ο κόσμος θα γίνει καλύτερος». Η μεγαλύτερη ανησυχία της είναι για το μέλλον των παιδιών της και των παιδιών του κόσμου. «Θέλω τα παιδιά μου κι όλα τα παιδιά του κόσμου να είναι ασφαλή, υγιή κι ευτυχημένα». Όσο για το μεγαλύτερο μειονέκτημά της; Μας εξήγησε η ίδια γελώντας: «Ο σύζυγός μου πιστεύει ότι συνέχεια πλένω!»

Διαβάστε την Παρασκευή στον "ΚΟΣΜΟ" την συνέντευξη της Σοφίας Κώτση